

Sygn. akt: I C 1259/14 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Zawierciu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Wolak
Protokolant:	sekr. sądowy Justyna Wiśniewska

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2015 r. w Zawierciu

sprawy z powództwa easyDEBT Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko S. S.

o zapłatę

oddala powództwo w całości.

Sygn. akt I C 1259/14

UZASADNIENIE

Powód easyDEBT I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej S. S. kwoty 13 955,03 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, to jest 25.08.2014r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami sądowymi i kosztami zastępstwa procesowego w wysokości 2.400 zł.

Pozew wniesiono w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 22.09.2014r. sygn. akt VI Nc-e 1206956/14 przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Zawierciu, jako miejscowo właściwemu do rozpoznania sprawy, stwierdzając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty, gdyż przytoczone w sprawie okoliczności budziły wątpliwości. (k.7 akt)

Po przekazaniu sprawy do Sądu Rejonowego Zawierciu pełnomocnik powoda w piśmie z dnia 28.11.2014r. uzupełnił braki formalne pozwu, zgodnie z art.505³⁷ § 1 kpc i złożył powołane w pozwie dokumenty.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że dochodzone pozwem roszczenie wynika z umowy kredytu bankowego zawartej przez pozwaną z (...) Bank S.A. Strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, nie regulując na rzecz Banku płatności w sposób przewidziany w umowie. W związku z naruszeniem przez stronę pozwaną postanowień łączącego strony stosunku zobowiązaniowego, Bank wykorzystał przysługujące mu uprawnienie do wypowiedzenia umowy. Na skutek złożonego przez Bank stronie pozwanej oświadczenia o wypowiedzeniu umowa uległa rozwiązaniu, co doprowadziło do powstania wymagalności całej kwoty niespłaconego przez stronę pozwaną kapitału wraz z kwotą odsetek umownych i karnych. Dochodzone pozwem roszczenie

stało się wymagalne w dniu 18.06.2013r. Dalsze działania Banku zmierzające do wyegzekwowania od strony pozwanej wymagalnych należności okazały się bezskuteczne. W dniu 30.07.2014r. na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności powód nabył od Banku dochodzoną pozewm wierzytelność, na którą składa się suma niespłaconej kwoty należności głównej w wysokości 7396,18 zł, skapitalizowane odsetki umowne w wysokości 1362,65 zł naliczone za okres od daty zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania według określonej w umowie stopy procentowej oraz skapitalizowane odsetki karne za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w wysokości 5196,20 zł. Dowodem istnienia oraz obowiązku spełnienia świadczenia ciężącego na stronie pozwanej jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nr (...) z dnia 25.08.2014r., który w postępowaniu cywilnym stanowi szczególnie dokument prywatny przewidziany w art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004r. o funduszach inwestycyjnych. Mimo, że strona powodowa wezwała stronę pozwaną do spłaty całości zadłużenia, zobowiązanie nie zostało spełnione. W tym stanie rzeczy powództwo stało się konieczne i jest w pełni uzasadnione.

W odpowiedzi na pozew pozwana S. S. wniosła o oddalenie roszczenia powoda z uwagi na jego przedawnienie, a z ostrożności procesowej o oddalenie powództwa z uwagi na niewykazanie istnienia zobowiązania oraz jego wysokości. Pozwana podniosła, że skoro powód wywodzi swoje roszczenie z treści przepisu art. 509 kc, dotyczącego umowy przelewu wierzytelności wynikającej z umowy kredytu konsumpcyjnego, to warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Tymczasem powód jako materiał dowodowy przedstawił jedynie zanonimizowaną umowę przelewu wierzytelności, załącznik elektroniczny do umowy sprzedaży wierzytelności, wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu oraz wezwanie do zapłaty skierowane do pozwanej. Dokumenty te zdaniem pozwanej są niewystarczające dla uwzględnienia żądania. Strona powodowa nie wykazała w żaden sposób – wbrew ciężącemu na niej obowiązkowi – istnienia i wysokości zobowiązania, zasad obciążenia pozwanej dochodzoną kwotą przez pierwotnego wierzyciela i daty wymagalności świadczenia. Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu złożony w niniejszej sprawie stanowi wyłącznie dokument prywatny i nie wiąże się z nim domniemanie prawne, że stwierdzona w nim wierzytelność istnieje, zwłaszcza w świetle orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z 11lipca 2011r. w sprawie sygn. akt P 1/10. Ponadto powód, działający przez profesjonalnego pełnomocnika – podał nieprawdziwą, nie wiadomo na jakiej podstawie ustaloną datę wymagalności roszczenia, wskazując w tym zakresie dzień 18.06.2013r. Tymczasem już z samej umowy kredytu konsumpcyjnego wynika, że została ona zawarta w dniu 21 lipca 2008r. na okres trzech lat, to jest ze spłatą do dnia 25 lipca 2011r., co oznacza że najdalej w dacie 26 lipca 2014r. wierzytelność powyższa uległa przedawnieniu z upływem 3 letniego okresu przedawnienia, zgodnie z art. 118 kc. Na skutek wypowiedzenia kredytu raty, które były jeszcze wymagalne, stają się takimi z upływem terminu wypowiedzenia. W powyższej sprawie nie jest jednak wiadome, czy kredyt został przez bank wypowiedziany przed ustaloną datą spłaty, co i tak nie stanowi o ustaleniu innej daty początku biegu przedawnienia roszczenia niż data ostatecznej spłaty kredytu określona w umowie kredytu.

(k.41-43 akt)

Po doręczeniu pełnomocnikowi powoda odpisu odpowiedzi pozwanej na pozew strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 30.01.2015r. złożyła oświadczenie o cofnięciu pozwu (k.45 akt)

Jednakże pozwana w piśmie z dnia 26.02.2015r. oświadczyła, że nie wyraża zgody na cofnięcie pozwu przez powoda z uwagi na fakt, że strona powodowa jest profesjonalnym podmiotem, który uczynił sobie źródło dochodu z dochodzenia przedawnionych roszczeń przed sądami. Skutek prawny ewentualnego postanowienia o umorzeniu postępowania nie powoduje stanu powagi rzeczy osądzonej, tym samym istnieje obawa, iż strona powodowa, bądź jest następcą prawny mógłby znowu złożyć tożsamy pozew licząc, że tym razem zapadłe orzeczenie (nakaz zapłaty) nie zostanie zaskarżone, bądź pozwana nie podejmie obrony kierując się uznaniem, że sprawa była już przedmiotem rozpoznania sądu i została prawomocnie umorzona. Pozwana podniosła również, że stronie powodowej nie należy się zwrot kosztów sądowych pomimo cofnięcia powództwa. (k.53 akt)

Sąd Rejonowy ustalił i zważył co następuje :

Mając na uwadze zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez pozwaną oraz stanowiska obu stron Sąd ograniczył postępowanie dowodowe do ujawnienia dokumentów przedstawionych przez stronę powodową, to jest umowy kredytu gotówkowego zawartej w dniu 21.07.2008r. przez pozwaną z (...) Bank S.A. w K., wyciągu z ksiąg rachunkowych easyDEBT I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego nr (...) z dnia 25.08.2014r., wezwania do zapłaty z dnia 10.11.2014r., kopii umowy sprzedaży wierzytelności Nr (...) z dnia 30.07.2014r. zawartej pomiędzy powodem a (...) Bank S.A. w W. (k.12 - 29 akt)

W oparciu o treść umowy kredytu z dnia 21.07.2008r. Sąd ustalił, iż zgodnie ze stanowiskiem pozwanej Bank udzielił jej kredytu w kwocie 11 242,20 zł na zasadach określonych w umowie, na okres od 21.07.2008r. ze spłatą do dnia 25.07.2011r. (k.17 akt) Strona powodowa pomimo zarzutów pozwanej nie przedstawiła wypowiedzenia umowy kredytowej, na które powołuje się w pozwie, lecz oczywistym jest, że wypowiedzenie mogło nastąpić jedynie w czasie trwania spłaty kredytu i termin wymagalności roszczenia na skutek wypowiedzenia mógł być jedynie wcześniejszy, niż termin ostatecznej spłaty określony w umowie kredytowej. W żaden sposób strona powodowa nie wykazała też, z czego wynika wskazany w pozwie termin wymagalności roszczenia w dniu 18.06.2013r. Jedynie w załączniku elektronicznym do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 30.07.2014r. podano datę wypowiedzenia 16.02.2011r. (k.13 akt) W. z ksiąg rachunkowych strony powodowej, na który strona w szczególności się powołuje, stwierdza jedynie, że Fundusz nabył od (...) Bank SA w W. wierzytelność w stosunku do pozwanej w dniu 30.07.2014r. w wysokości określonej w żądaniu pozwu.

Wobec powyższego, mając na uwadze treść art. 118 kc i charakter dochodzonego pozwem roszczenia, jako niewątpliwie związanego z prowadzeniem przez powoda i jego prawnego poprzednika działalności gospodarczej, należy przyjąć, że roszczenie przedawniło się z upływem 3 –letniego okresu przedawnienia, biegnącego od daty wymagalności, to jest najpóźniej od dnia 25.07.2011r. Tymczasem pozew wniesiono do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 26.08.2014r., co oznacza, że roszczenie uległo przedawnieniu przed skierowaniem sprawy do Sądu, ze skutkiem określonym w art. 117 § 2 kc.

Z tych względów, skoro pozwana nie wyraziła zgody na cofnięcie pozwu, powództwo podlega oddaleniu w całości.